

Uniwersytet Morski w Gdyni

przedmiot:

Narzędzia Informatyczne

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest przedstawienie sposobów kontroli zdalnej urządzeń z systemami Windows.

2. Wprowadzenie

System operacyjny Windows posiada wbudowane narzędzia służące do zdalnej kontroli systemu operacyjnego. Istnieją też dedykowane systemowi Windows rozwiązania firm trzecich. Najpopularniejszymi narzędziami do zdalnego dostępu są:

- Pomoc zdalna program wbudowany w system operacyjny Windows służący do udzielania zdalnej pomocy. Wymaga od użytkownika wysłania pliku dostępowego oraz hasła, następnie osoba otrzymująca te dane może połączyć się z komputerem i udzielić pomocy. Jest to proste rozwiązanie, służące raczej do udzielania pomocy w obsłudze jakiegoś programu drugiej osobie.
- TeamViewer jest to program służący do udzielania zdalnej pomocy. Wymaga od użytkownika podania identyfikatora i hasła, następnie osoba otrzymująca te dane może połączyć się z komputerem i udzielić pomocy. Rozwiązanie jest to bardziej rozbudowanym odpowiednikiem Pomocy zdalnej, ponieważ pozwala na kontrolę komputera w szerokim zakresie.
- Pulpit zdalny program wbudowany w system operacyjny Windows służący do przejęcia kontroli nad
 drugim komputerem w sieci. Nie wymaga żadnych danych dostępowych (jedynie adres IP, nazwa
 użytkownika i hasło). Rozwiązanie świetnie nadaje się do przejmowania kontroli nad serwerami z
 poziomu serwera głównego (np. kontrola serwerów znajdujących się w innych placówkach firmy przez
 administratora znajdującego się w placówce macierzystej).
- TightVNC jest to bardzo mały program służący do kontroli zdalnej. Jest odpowiednikiem pulpitu zdalnego dostępnym dla szerokiego zakresu systemów operacyjnych. Wymaga jedynie adresu IP, nazwy użytkownika oraz hasła. Zastosowania są identyczne jak w przypadku pulpitu zdalnego.
- Putty jest to program pozwalający na zdalne wydawanie poleceń terminalowych przez protokół SSH.
 Rozwiązanie dostępne jest na szerokim zakresie systemów operacyjnych. Narzędzie to świetne jest w
 przypadku, gdy administrator potrzebuje dostępu jedynie do terminala (by wydawać polecenia
 tekstowe), a GUI jest zbędne. Taka sytuacja występuje głównie w środowiskach Linux'owych, m.in. do
 kontroli serwerów.

3. Przykłady

Poniższa instrukcja przedstawia przykładowe zastosowanie Pomocy zdalnej, TeamViewera, Pulpitu

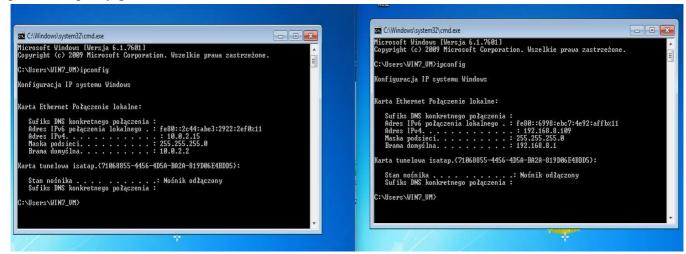

Zdalnego, Pulpitu zdalnego oraz TightVNC.

W pierwszej kolejności zajmijmy się programami do pomocy zdalnej, czyli *Pomoc zdalna* oraz *TeamVierwer*. Skonfigurujemy karty sieciowe wirtualnych maszyn z Windowsem, tak aby działały różnych sieciach i połączenie musiało odbywać się przez Internet.Interfejs sieciowy maszyny, która będzie zdalnej pomocy udzielała skonfigurujmy jako *NAT*. Natomiast interfejs maszyny, której pomoc będzie udzielana jako *Mostkowana karta sieciowa* - można by skonfigurować ten interfejs również jako *NAT*, ale nie chcemy aby komputer znajdował się w podwójnej translacji (pierwszej wynikającej z konfiguracji VirtualBox jako NAT, a drugiej z powodu podłączenia komputera macierzystego do routera z włączoną translacją NAT), ponieważ program *Pomoc zdalna* może nie poradzić sobie z taką infrastrukturą sieciową i nie będzie wstanie prawidłowo obsłużyć żądań połączenia. *TeamViewer* natomiast nie powinien mieć żadnych problemów, ponieważ do obsługi połączenia używane są zewnętrzne serwery (nie jest to połączenie P2P, jak w przypadku *Pomoc zdalna*).

W tym przypadku na maszynie pierwszej skonfigurowano interfejs jako *NAT*, a na drugiej jako *Mostkowana karta sieciowa*. Następnie sprawdzono adresację na obu komputerach za pomocą polecenia *ipconfig*.

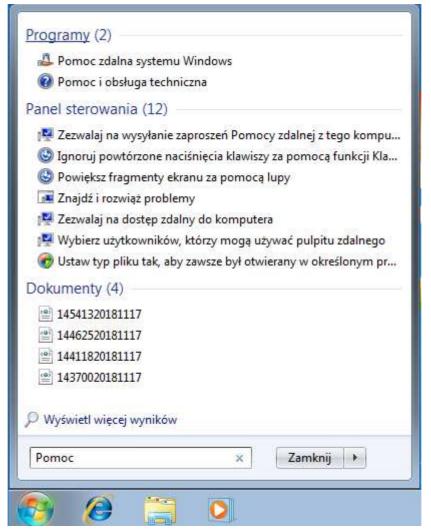

Na maszynie drugiej uruchomiono Pomoc zdalna systemu Windows

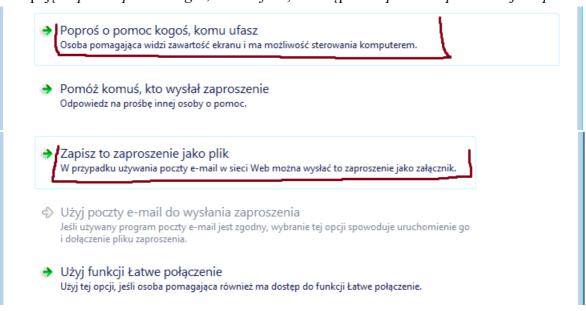

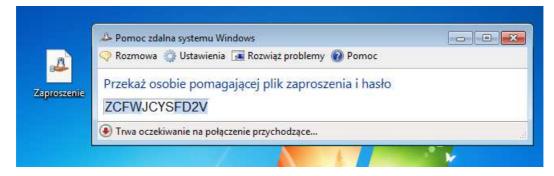
Wybrano opcję Poproś o pomoc kogoś, komu ufasz, a następnie Zapisz to zaproszenie jako plik.

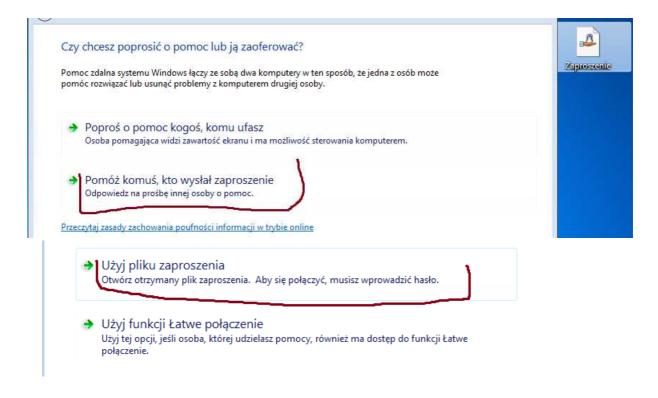

Skopiowano plik zaproszenia i hasło na maszynę pierwszą.

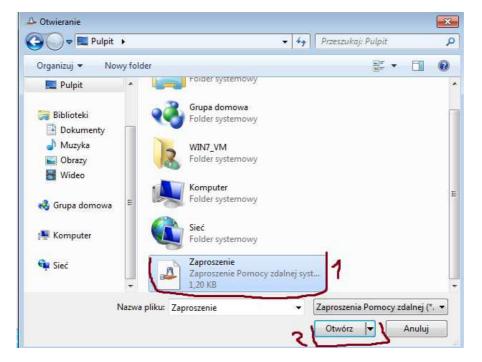
Uruchomiono narzędzie pomocy, wybrano opcję *Pomóż komuś, kto wysłał zaproszenie*, następnie *Użyj pliku zaproszenia* oraz wybrano plik i wprowadzono hasło.

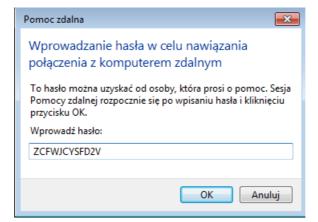

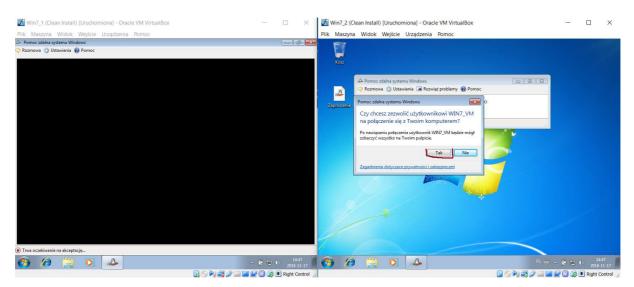

Aby połączenie się powiodło należy zaakceptować je na maszynie drugiej.

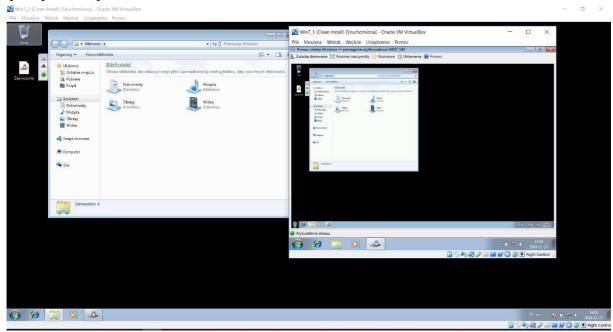
Projekt "SezAM wiedzy, kompetencji i umiejętności" jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój

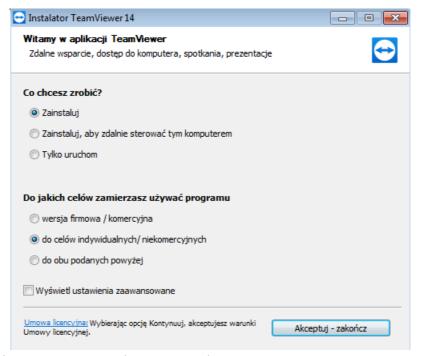

Rozpocznie się proces łączenia, który zakończy się uzyskaniem widoku Pulpitu maszyny drugiej na maszynie pierwszej.

Dokonajmy teraz połączenia pomocy zdalnej za pomocą programu *TeamViewer*. Na obu maszynach skonfigurujmy Interfejs sieciowy jako *NAT*. Na obu maszynach musimy dokonać instalacji programu.

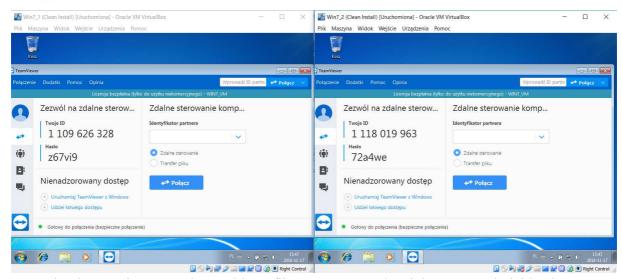

Następnie uruchamiamy program na obu maszynach.

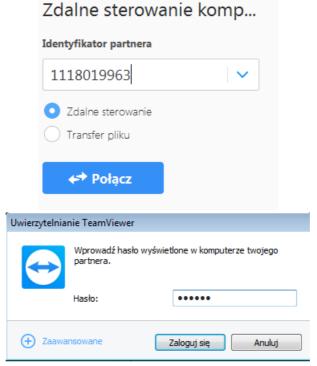

Na maszynie pierwszej wprowadzamy identyfikator maszyny drugiej, a następnie jej hasło.

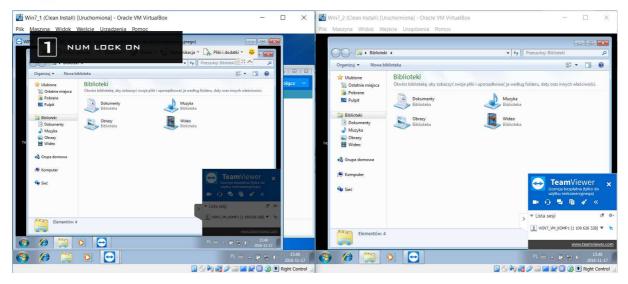

Dokonane zostanie połączenie.

Zaletą *TeamViewer'a* jest praktycznie całkowita niezależność od typu infrastruktury sieciowej – wystarczy aby oba komputery były podłączone do Internetu. Jako, iż jest to instalowany program, automatycznie odblokowuje on sobie wymagane porty w Zaporze systemu Windows, dzięki czemu jest bardzo przyjazny dla użytkowników.

Następny etapem jest uruchomienie *Pulpitu zdalnego*, *TightVNC* oraz połączenia SSH. Umieśćmy komputery w tej samej podsieci (w tym przypadku Sieć wewnętrzna switch1 o statycznym adresowaniu maszyny pierwszej 192.168.100.2 i maszyny drugiej 192.168.100.3 oraz lokalizacji Sieć publiczna).

```
C:\Users\UIN7_UN>_

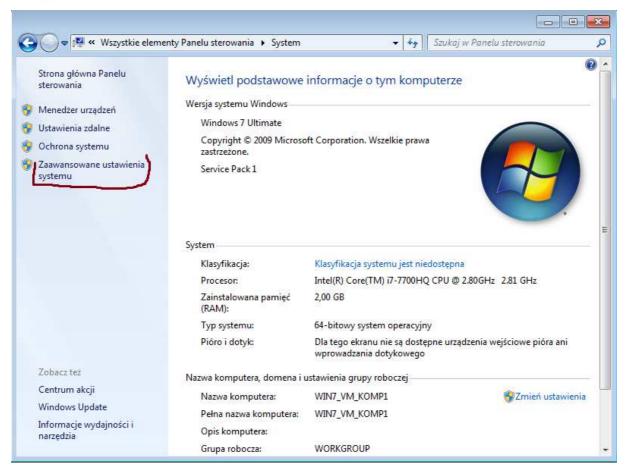
C:\Use
```

Następnym krokiem jest włączenie *Pulpitu zdalnego* na maszynie drugiej. Należy przejść do *Zaawansowanych ustawień systemu*

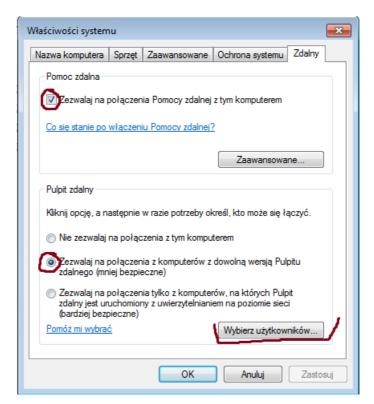

A następnie w zakładce Zdalny zezwolić na połączenie poprzez Pulpit zdalny.

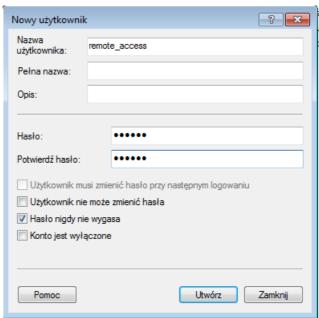

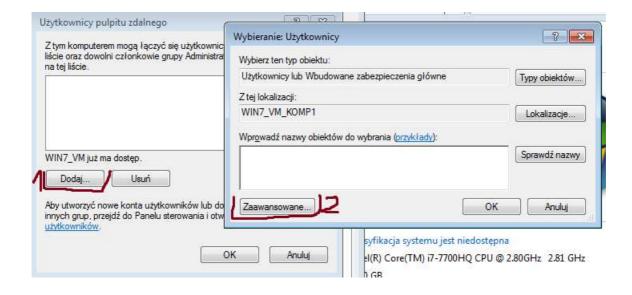

Należy także wybrać użytkownika poprzez którego będzie można się łączyć. Należy tego użytkownika teraz stworzyć.

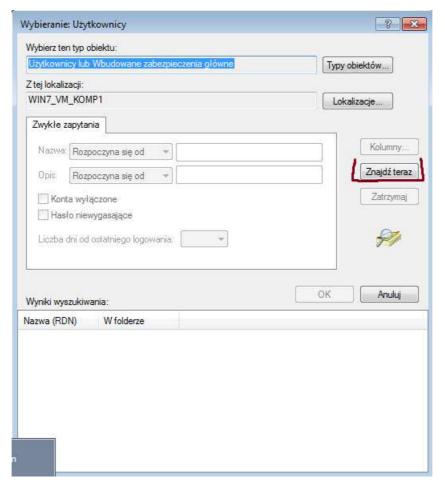
Skoro mamy już użytkownika możemy przejść do dodania go jako obsługującego Pulpit zdalny.

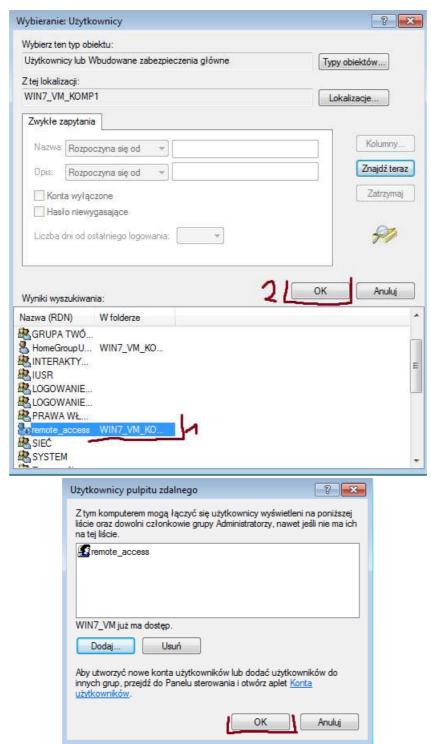

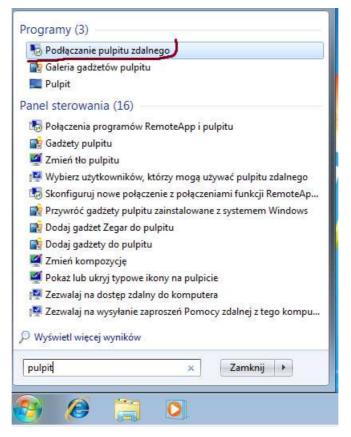

Następnie na maszynie pierwszej uruchamiamy Podłączenie pulpitu zdalnego

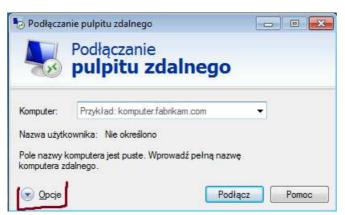

Rozwijamy Opcje

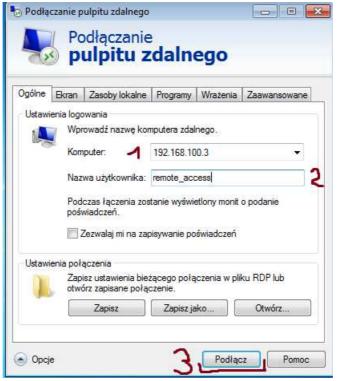

Wprowadzamy adres IP komputera, nazwę użytkownika i klikamy Podłącz

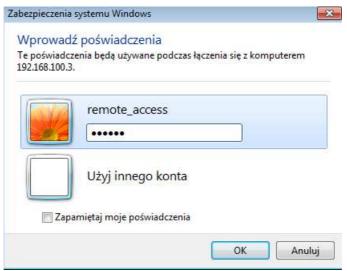

Następnie wprowadzamy hasło

Kolejnym krokiem jest zgodzenie się na kontrolę komputera, który nie posiada certyfikatu

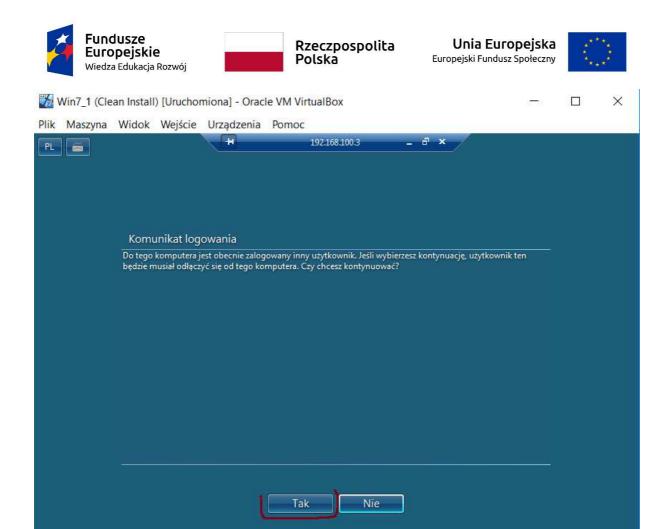

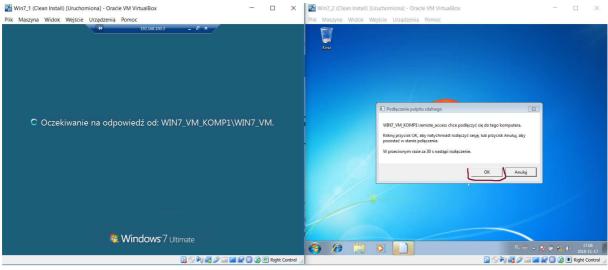
Zostaniemy połączeni z komputerem, jako, że na maszynie drugiej zalogowany jest inny użytkownik musimy zaakceptować jego wylogowanie na czas kontroli zdalnej

Na maszynie drugiej musimy wyrazić zgodę na kontrolę zdalną (zgoda jest potrzebna tylko i wyłącznie za pierwszym razem gdy wykonujemy kontrolę zdalną i tylko i wyłączenie w przypadku gdy na maszynie drugiej zalogowany jest inny użytkownik, jeśli nie jest zalogowany inny użytkownik kontrolę przejmujemy bez żadnej interakcji potrzebnej na maszynie kontrolowanej).

Windows 7 Ultimate

3 6 Fight Control

Na maszynie pierwszej przejmujemy kontrolę zdalnie nad maszyną drugą.

Projekt "SezAM wiedzy, kompetencji i umiejętności" jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój

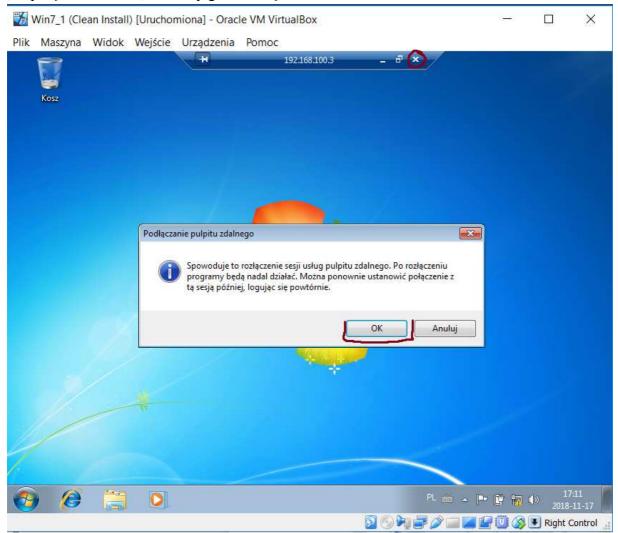

Jako, iż połączenie działa, możemy go zamknąć.

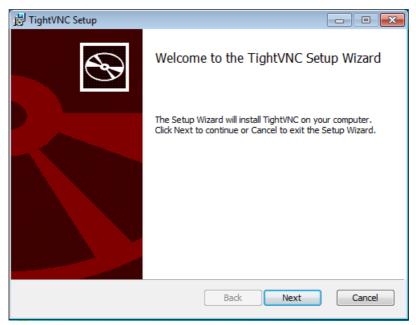
Zamiennikiem *Pulpitu zdalnego* jest *TightVNC* (lub *RemoteVNC*). Aby skorzystać z *TightVNC* musimy zainstalować go na obu maszynach.

Uruchamiamy więc instalator

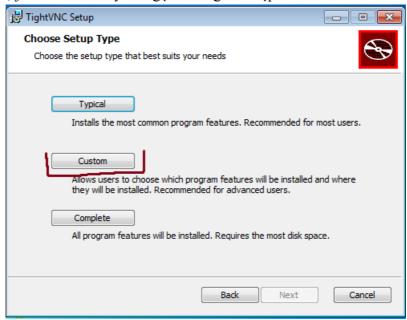

Jako typ instalacji wybieramy *Custom*, ponieważ aplikacja składa się z dwóch składników: *Viewer* i *Server*. Na maszynie pierwszej potrzebujemy *Viewer*, jako iż jest to klient, a na maszynie drugiej potrzebujemy *Server*, jako iż świadczy usługę zdalnego dostępu.

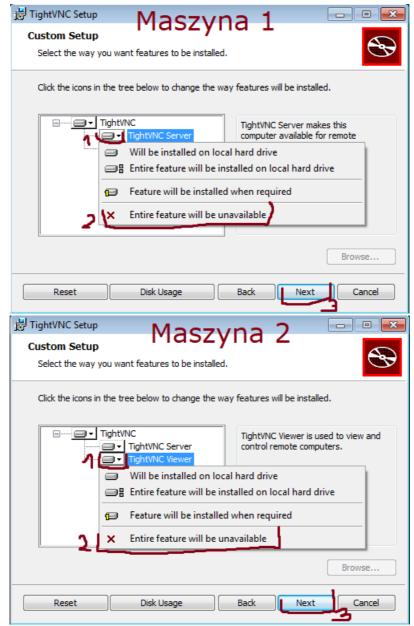

Na maszynie pierwszej więc odznaczamy instalację składnika *Server*, a na maszynie drugiej składnika *Viewer*.

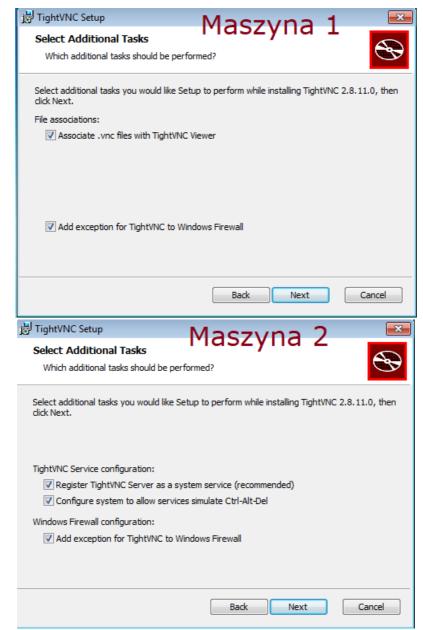

W następnym kroku będziemy mogli dostosować czynności poinstalacyjne. W przypadku Maszyny 1 będzie to skojarzenie plików o rozszerzeniu vnc z klientem *TightVNC* oraz dodanie odpowiednich reguł do *Zapory systemu Windows*. W przypadku Maszyny 2 będzie to dodanie *TightVNC Server* jako usługi systemowej (oznacza to, że *TightVNC* będzie usługą w *services.msc*, będzie uruchamiana automatycznie przy uruchomieniu komputera), zezwolenie na emulację skrótu klawiszowego *Crtl+Alt+Del* oraz dodanie reguły do *Zapory systemu Windows*. Wszystkie opcję pozostawiamy zaznaczone.

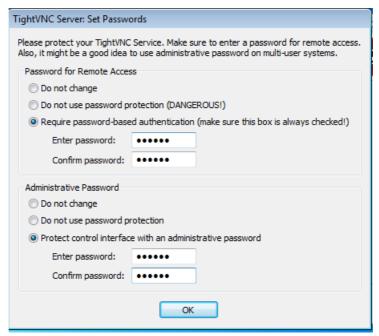

Na Maszynie 2 zostaniemy poproszeniu o wprowadzenie hasła do kontroli zdalnej (*TightVNC* nie korzysta z użytkowników systemowych do uwierzytelnienia, więc użytkownik remote_access jest tu zbędny)

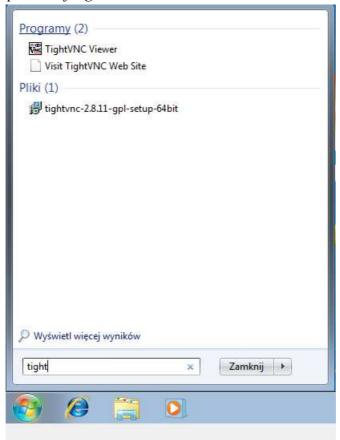

Instalacja zostanie ukończona, a usługa serwerowa uruchomiona (pojawia się ikonka w zasobniku systemowym)

Uruchommy na maszynie pierwszej TightVNC Viewer.

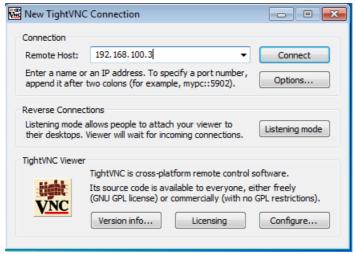

Wprowadźmy adres IP maszyny drugiej i kliknijmy Connect

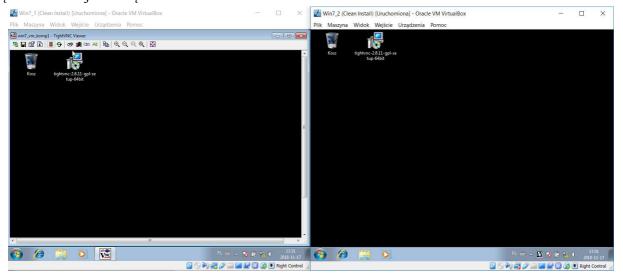

Następnie podajemy hasło i klikamy OK

Połączenie zostaje nawiązane

Przewagą *TightVNC* nad *Pulpitem zdalnym* jest to, że nie wylogowuje użytkowników z komputera kontrolowanego, więc nie zaburza jego pracy. Nie korzysta też z mechanizmu autoryzacji poprzez użytkownika systemu Windows (mechanizm raczej mało bezpieczny).

Kolejną metodą kontroli jest połączenie przez SSH – jest to najbezpieczniejsza metoda, ponieważ cały ruch sieciowy jest szyfrowany. Aby kontrolować maszynę przez SSH potrzebujemy klienta SSH np. *Putty* oraz usługi serwerowej SSH np. *OpenSSH*(w przypadku Windows 10 taka usługa jest już elementem systemu, lecz Windows 7 musi bazować na programach zewnętrznych).

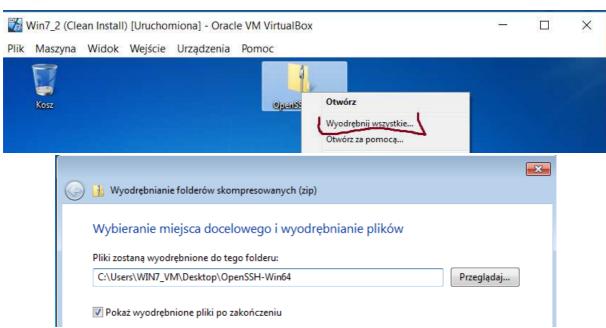
Zainstalujmy więc usługę *OpenSSH* na maszynie drugiej.

Wypakowujemy archiwum OpenSSH-Win64 (lub OpenSSH-Win32, w zależności od architektury procesora)

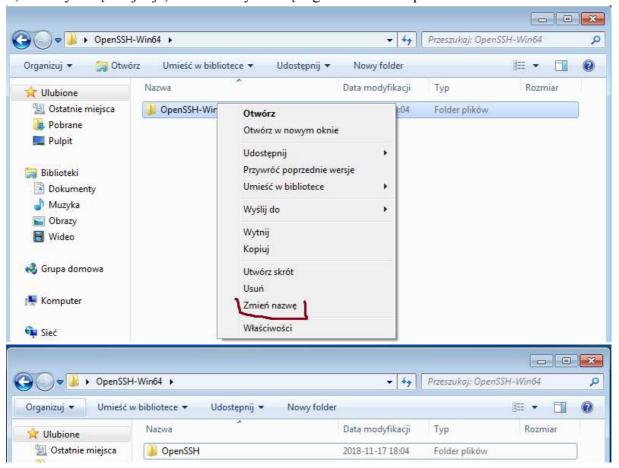

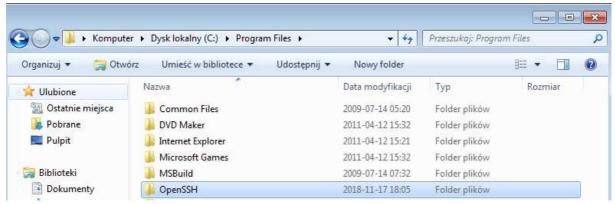
Otwieramy wypakowany folder. Znajduje się tam folder OpenSSH-Win64 (taka sama nazwa jak folder, w którym się znajduje). Zmieniamy nazwę tego folderu na OpenSSH

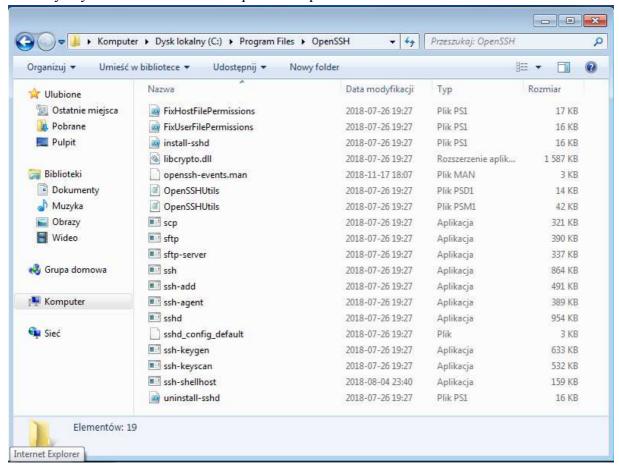
Przenosimy ten folder do C\Program Files\

Sprawdzamy czy folder zawiera w sobie potrzebne pliki

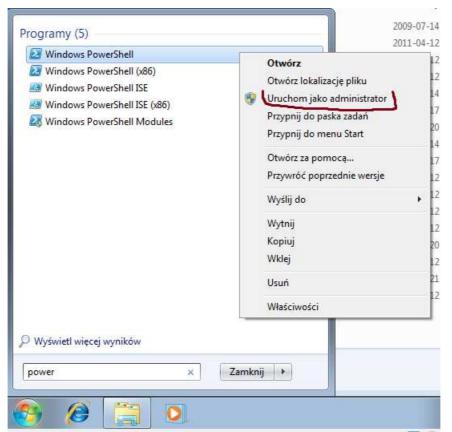

Uruchamiamy PowerShell z uprawnieniami administracyjnymi

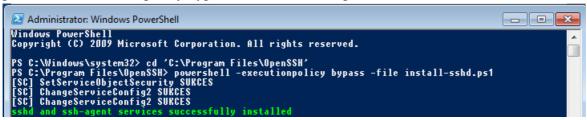

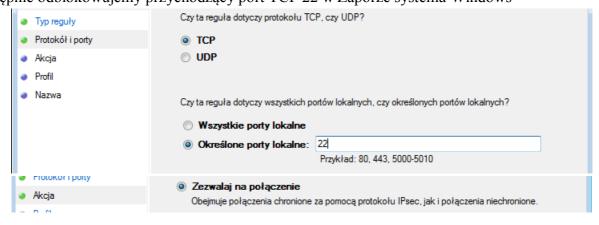

Następnie wpisujemy poniższe komendy cd 'C:\Program Files\OpenSSH'

powershell -executionpolicy bypass -file install-sshd.ps1

Następnie odblokowujemy przychodzący port TCP 22 w Zaporze systemu Windows

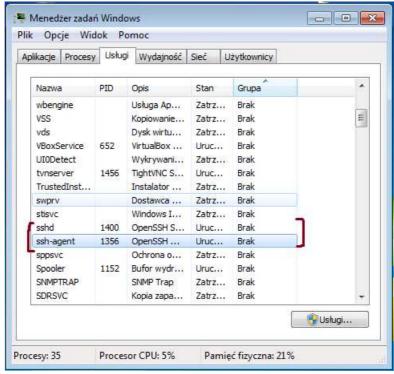

Wpisujemy w PowerShell (z uprawnieniami administracyjnymi) następujące komendy Set-Service sshd -StartupType Automatic

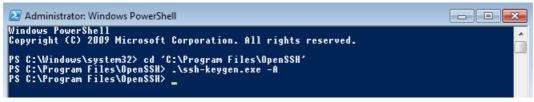
Set-Service ssh-agent -StartupType Automatic

Następnie ponownie uruchamiamy maszynę. Po ponownym uruchomieniu sprawdzamy, czy uruchomione są usługi sshd i ssh-agent.

Uruchamiamy PowerShell (z uprawnieniami administracyjnymi i wpisujemy poniższe komendy: cd 'C:\Program Files\OpenSSH'

.\ssh-keygen.exe -A

Ponownie uruchamiamy maszynę.

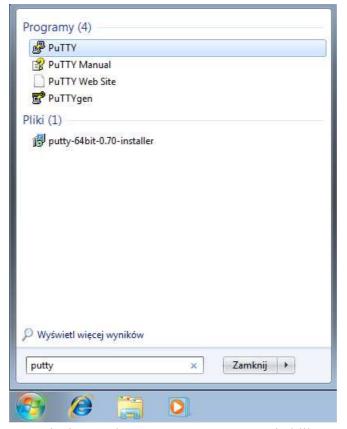
Przechodzimy do instalacji klienta SSH (*Putty*) na maszynie pierwszej.

Uruchamiamy instalator *Putty* i przeprowadzamy instalację nie wprowadzając żadnych zmian. Uruchamiamy *Putty*

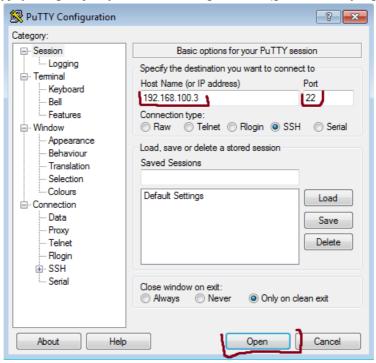

W okienku konfiguracyjnym wpisujemy adres IP oraz port, następnie klikamy Open

Zostanie wyświetlony nam komunikat, że *Putty* nie zna tego klucza publicznego i czy mimo to chcemy się z tym komputerem połączyć. Klikamy *Tak*

Wpisujemy nazwę użytkownika (w tym przypadku remote_access) i hasło.

Następnie wykonujemy dowolną komendę, aby sprawdzić czy otrzymany rezultat zgadza się z oczekiwanym.

```
PuTTY 192.168.100.3 - PuTTY
                                                                      - - X
login as: remote access
remote access@192.168.100.3's password:
Microsoft Windows [Wersja 6.1.7601]
Copyright (c) 2009 Microsoft Corporation. Wszelkie prawa zastrzeżone.
emote_access@WIN7_VM_KOMP1 C:\Users\remote_access>ipconfig
Konfiguracja IP systemu Windows
Karta Ethernet Połączenie lokalne:
  Sufiks DNS konkretnego połączenia:
  Adres IPv6 połączenia lokalnego . : fe80::6998:ebc7:4e92:affb%11
  Adres IPv4. . . . . . . . . . . : 192.168.100.3
  Maska podsieci. . . . . . . . : 255.255.255.0
  Brama domyślna. . . . . . . . . : 192.168.100.2
Karta tunelowa isatap.{71068855-4456-4D5A-BA2A-819D06E4BDD5}:
  Stan nośnika . . . .
                         . . . . . . . : Nośnik odłączony
  Sufiks DNS konkretnego połączenia:
 emote access@WIN7 VM KOMP1 C:\Users\remote access>
```

Przedstawiono narzędzia Pomocy zdalnej, których możemy używać poprzez Internet, lecz narzędzia Pulpitu zdalnego działają w tym momencie jedynie lokalnie. Aby mieć możliwość połączenia poprzez sieć globalną należy przekierować porty routera na maszynę kontrolowaną (w tym przypadku maszyna druga). Pulpit zdalny nasłuchuje portu TCP i UDP 3389, OpenSSH portu TCP 22. Sprawdźmy jakiego portu nasłuchuje TightVNC Server.

Kliknijmy dwukrotnie ikonkę w zasobniku systemowym

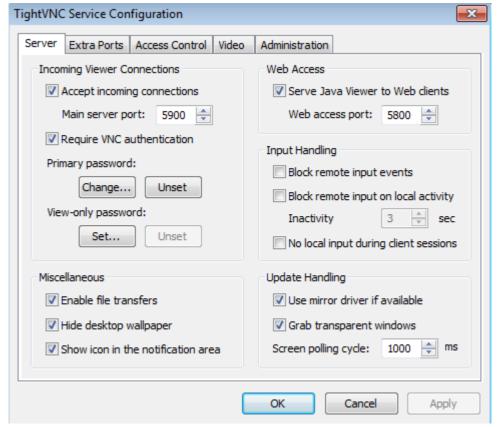

Zostanie otwarte okno konfiguracyjne *TightVNC Server*.

Wygląda na to, że domyślne połączenia przychodzące nasłuchiwane są na porcie 5900.

Dokonajmy więc odpowiedniej konfiguracji infrastruktury sieciowej maszyn wirtualnych (Maszyna 1 jako *Mostkowana karta sieciowa*, Maszyna 2 jako *Sieć wbudowana* połączona z LAN wirtualnego routera, wirtualny router skonfigurowany tak jak zawsze). Następnie przekierujmy porty 22, 3389 i 5900.

PODPOWIEDŹ! Komendy to (należy oczywiście zmienić adres 192.168.200.200 na odpowiedni): ip firewall nat

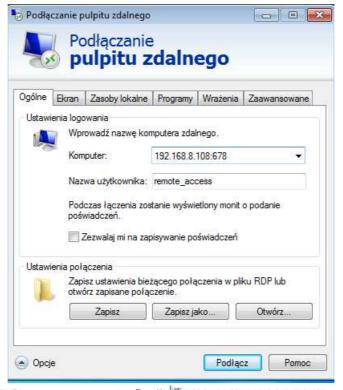
addaction=dst-natchain=dstnatdst-port= $\underline{677}$ protocol=tcp to-addresses= $\underline{192.168.200.200}$ to-ports= $\underline{22}$ addaction=dst-natchain=dstnatdst-port= $\underline{678}$ protocol=tcp to-addresses= $\underline{192.168.200.200}$ to-ports= $\underline{3389}$ addaction=dst-natchain=dstnatdst-port= $\underline{679}$ protocol=tcp to-addresses= $\underline{192.168.200.200}$ to-ports= $\underline{5900}$

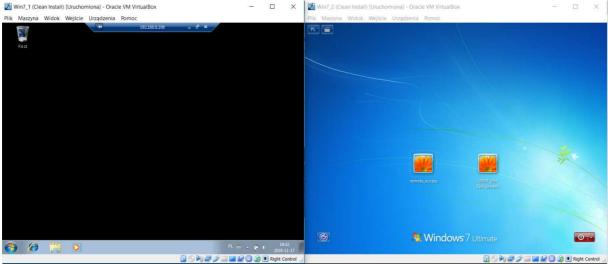
Następnie sprawdzamy po kolei czy usługi działają

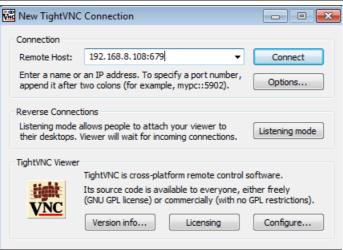

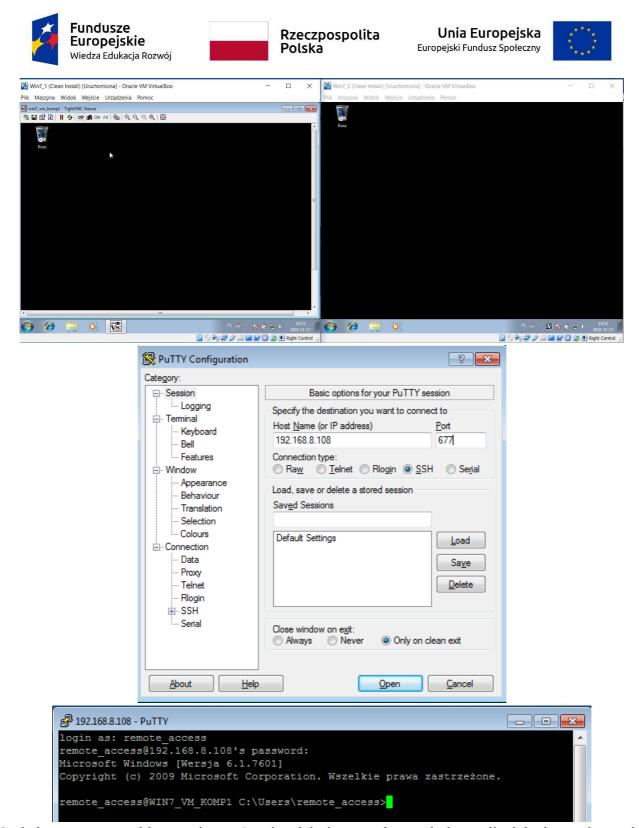

Projekt "SezAM wiedzy, kompetencji i umiejętności" jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój

Wygląda na to, że przekierowanie portów się udało i mamy dostęp do kontroli zdalnej z poziomu sieci zewnętrznej. Pamiętajmy, że jeśli przekierowanie portów nie działa tak jak powinno, możemy je przetestować za pomocą programów paping i PortListener.

4. Zadania

Na każdym etapie zadania twórz screenshot'y (w nazwach powinna znajdować się numeracja

wskazująca wykonywaną kolejność kroków), a następnie spakuj do archiwum zip o nazwie WdKZ_LAB_NrAlbumu oraz wyślij na adres e-mail podany przez prowadzącego zajęcia laboratoryjne.

- 4.1Skonfiguruj i przetestuj działanie programów do pomocy zdalnej
 - Umieść maszyny w oddzielnych sieciach (pamiętaj by nie używać podwójnej translacji NAT w maszynie poddawanej zdalnej pomocy)
 - Uruchom udzielanie Zdalnej
- **4.2**Dokonaj konfiguracji i testów działania zdalnej kontroli systemu Windows
 - Umieść obie maszyny w tej samej podsieci lokalnej (dowolna metoda)
 - Skonfiguruj narzędzie Pulpitu zdalnego na jednej z maszyn i dokonaj podłączenia z drugiej
 - Zainstaluj i skonfiguruj narzędzie TightVNC Server na maszynie drugiej i TightVNC Viewer na maszynie pierwszej.
 - Dokonaj
- **4.3** Wykonaj kontrolę zdalną maszyny za translacją NAT z maszyny z sieci zewnętrznej.
 - Umieść maszynę pierwszą w sieci zewnętrznej, a maszynę drugą za NAT wirtualnego routera
 - Dokonaj przekierowania potrzebnych portów
 - Dokonaj

Literatura

- 1. A. Kisielewicz, Wprowadzenie do informatyki, Helion, Gliwice 2002
- 2. Scott H. A. Clark, W sercu PC wg Petera Nortona, Helion, Gliwice 2002
- 3. J. Shim, J. Siegel, R. Chi, Technologia Informacyjna, Dom Wydawniczy ABC, Warszawa, 1999
- 4. A. Silberschatz, P.B. Galvin, G. Gagne, Podstawy systemów operacyjnych, WNT, Warszawa 2006
- 5. A. S. Twnenbaum, Systemy operacyjne, Helion, Gliwice 2010
- 6. P. Beynon-Davies, Systemy baz danych, WNT, Warszawa 2000
- 7. W. Stallings, Systemy operacyjne, Struktura i zasady budowy, PWN, Warszawa 2006
- 8. A. Jakubowski, Podstawy SQL. Ćwiczenia praktyczne, Helion, Gliwice 2004